

[Valdemar Thomsen.]

Ord —, efter at de nu er udnyttet af Venstres Presse, ikke kan staa uimodsagt fra min Side. Kedeligt var det naturligvis for det ærede Medlem, at det, han talte om, i Realiteten ikke vedkom selve Spørgsmaalet. Mine Udtalelser under Kød- og Finanslovforhandlingerne har været saa udførlige, at der ikke kan herske Tvivl angaaende det centrale i Sagen vedrørende det ærede Medlem Hr. Brorsens Stilling til Belgien-Eksporten i 1932—33, men det forhindrede altsaa ikke, at det ærede Medlem Hr. Simonsen forsøgte sig som Overkorrekser over mit Parti og mig.

Det ærede Medlem var saa frimodig at paastaa, at den Føavorstilling, der her er Tale om, kunde sammenlignes med Retten til at dyrke Sukkerroer. En saadan Paastand er fuldstændig hen i Vejret, idet denne — for øvrigt ikke særlig lukrative — Produktion er fordelt paa saa bred Basis, som det er praktisk muligt, hvorimod Eksporten til Belgien paa det omtalte Tidspunkt i alt væsentligt var forbeholdt nogle faa Storekøportører og andre udvalgte, der udnyttede deres Monopolstilling til at tage urimelige Fortjenester, selvfølgelig paa Landbrugets Bekostning og til at holde andre Eksportører ude.

Jeg har tidligere nævnt her i Tinget, og jeg vil gentage det nu, at en Mand som Berliner-Nielsen, Danmarks hittil største Eksportør, Regeringens tidligere Raadgiver, kunde ikke faa en eneste Licens, ja, Generalsekretær Høgsbro Holm værdigede ikke engang denne gamle Hædersmand saa meget som et Svar. Det var disse fine Monopolindehavere, som det ærede Medlem Hr. Brorsen i Fjor faktisk holdt Haanden over, endskønt Bladet „Vestkysten“ — som det ærede Medlem selv paa det Tidspunkt var i Bestyrelsen for — rent ud havde sagt, hvordan Forholdene laa: Høgsbro Holm sidder som en Lillefar og bestemmer Farten, han skal nok bestemme, hvem der maa handle med danske Landmænds Kreaturer, og han ved ogsaa bestemt, hvem der skal handle. Det er de samme Herrer, som det ærede Medlem Hr. Simonsen nu i Realiteten gaar i Brechen for.

Det er beklageligt, forekommer det mig, at det ærede Medlem ikke forstaaer, at Venstres Stilling til bl. a. Eksportforholdene er medvirkende til Partiets dundrende Valgnederlag. Som Tak for Bladet „Vestkysten“s gode Støtte i Valgkampen burde det ærede Medlem Hr. Simonsen nu lytte til Redaktør Rées gode Raad, der gaar ud paa, at Venstre trænger til Fornyelse paa

alle Omraader, baade med Hensyn til Ledelse, Politik og Taktik. Ja, foreløbig er der aabenbart ikke stort Haab om, at Fornyelsen skal komme fra Bækkekedren.

Ogsaa hvad Pressen angaar, som det ærede Medlem tog sig saa kærligt af, kan han hente Beløring i Esbjerg. „Vestkysten“ skrev engang i Sommer, netop med Henblik paa Eksportforholdene, netop med Henblik paa Venstres Pressebureau og paa Venstres Blade: Det pynter ikke paa journalistisk Æresfølelse at lade sig anvende og misbruge til Haandlangertjeneste. Med en lille Omskrivning vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Simonsen: Det pynter ikke paa politisk Æresfølelse at lade sig anvende og misbruge til Haandlangertjeneste som i dette Tilfælde, stik imod Standsfællers økonomiske Interesser, som Medvæerner af det Sammenrod, der hersker med Hensyn til private og offentlige Forhold, og som selvfølgelig maa og skal bringes til Ophør.

Som et enkelt Eksempel paa det ærede Medlems mere end letsindige Omgang med Sandheden kan jeg nævne følgende. Det ærede Medlem sagde — det staar paa Spalte 875 —:

„Enhver, der har været Medlem af Kolding Andelssvineslagteri eller har villet levere sine Kreaturer paa Kolding Eksportmarked, har været i Stand til at faa Licenser til de Dyr, der egnede sig til det belgiske Marked.“

Over for denne Paastand staar en skriftlig Meddelelse til mig i Dag fra Slagteriets Direktør, der udtrykkeligt siger, at dette ikke er Tilfældet. Til visse Tider kunde der faas mange Licenser, nemlig naar Licenserne ingen Værdi havde. Naar jeg nu oplyser, at Kolding Andelsslagteri, der har 8 000 Andelshavere, kun kunde faa 4 a 5 Licenser pr. Uge, saa vil vi gennem den citerede Paastand faa det rette Billede af det ærede Medlem som Sandhedsvidne.

Mon det dog ikke beror paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. Simonsen føler sig kompetent til at optræde som Forsvarer for en tidligere Minister og for den samlede Venstrepresse? Misforstaaelse af egen Storhed var vist i Grunden det Indtryk, som de fleste, der var til Stede forleden Aften, fik af det ærede Medlem; og under disse — misforstaaede — Omstændigheder tilgiver jeg gerne, at det ærede Medlem antydede, at jeg ikke har det ringeste Begreb om Tingene, og at jeg er saa svagt begavet, at selv en Mand af det ærede Medlems Format kun har ringe Haab om at belære mig — for ikke at tale om den personlige Haan og Nedrak-